

İnsan nereden, nasıl başlaması gerektiğini bilmiyor hiç.

O yüzden en iyisi maceranın başına dönmek. Okulda, proje derslerimizden birinde Arda Hoca bu sene Erasmus Programı'na hem staj için hem de okul değişimi için başvurabileceğimizden bahsetti. Bu, tüm sınıf gibi beni de çok heyecanlandırdı ve sevindirdi. Yurtdışında staj yapabilmemin benim için daha yararlı olacağına inandım çünkü açıkçası, buradaki eğitimime bir dönemlik de olsa ara vermek istemiyordum.

Sonrasında portfolyomu, özgeçmişimi hazırlayarak başladım Avrupa'daki mimarlık ofislerine e-posta atmaya. Birkaç yerden geri dönüş aldım, sonunda da Sebastiano Adragna Mimarlık ile anlaştım.

Bu ofis İtalya'da, Katanya'da bir mimarlık ofisi. Şehrin önde gelen ofislerinden biri. Çalışanlar arasında pek çok ülkeden mimar var. Bana yararlı olabileceğini düşündüğüm bir ofis olduğu ve tarihler konusunda da anlaştığım için burayı seçtim. Şimdi iyi ki seçmişim diyorum!

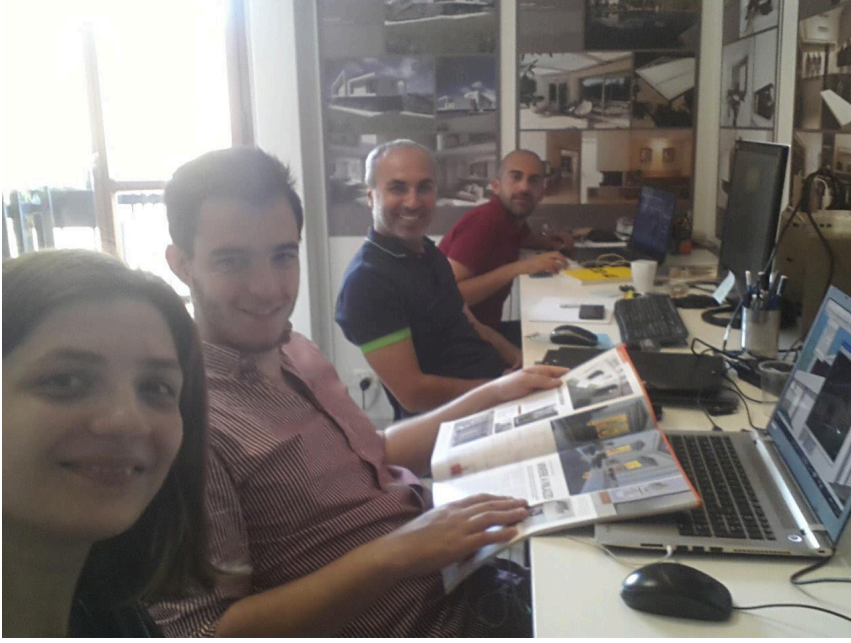

Erasmus'la alakalı bir takım evrak işleri de hallolduktan sonra, resmen hibe almaya hak kazanmıştım. Tarifsiz bir mutluluk! Bir yandan da heyecanlı... Yeni bir ülke, yeni bir dil, kültür. Türkiye'den farklı bir ofis ortamı, belki. Birçok sorumluluk.

Kafamda deli sorular eşliğinde bir uçak yolculuğu geçirdim. Bir yandan da aileden ayrılıyorsun ve bir bilinmezliğe başlıyorsun, insan hevesli olsa da korkuyor haliyle. İtalya'ya varıp, camdan koca Etna Yanardağı'nı gördükten sonrasını pek hatırlamıyorum. Kocaman bir mutluluk! İnsan o sevinçle sokakta "Aaaa" diye koşa koşa bağırarak istiyor.

Gelelim Akdeniz kültürüne: Gerçekten bizlere çok benziyorlar! Herkes sıcakkanlı, herkes yardımcı olmaya çalışıyor. İngilizce bilmeseler de çoğu zaman, beden diliyle öyle güzel anlaşıyor ki insan...

Onlar İtalyanca yol tarif ediyor, ben artık İngilizce derdimi anlatmaktan sıkılmışım, Türkçe konuşuyorum. Yine de anlıyoruz birbirimizi. Çok çok şanslıyım ki hem ev arkadaşlarım hem ofis arkadaşlarım inanılmaz iyi ve işini bilen insanlar her konuda. Ne evde ne ofiste asla yabancılik çekmediğim gibi sayelerinde epey sosyal bir hayatım da oluverdi.

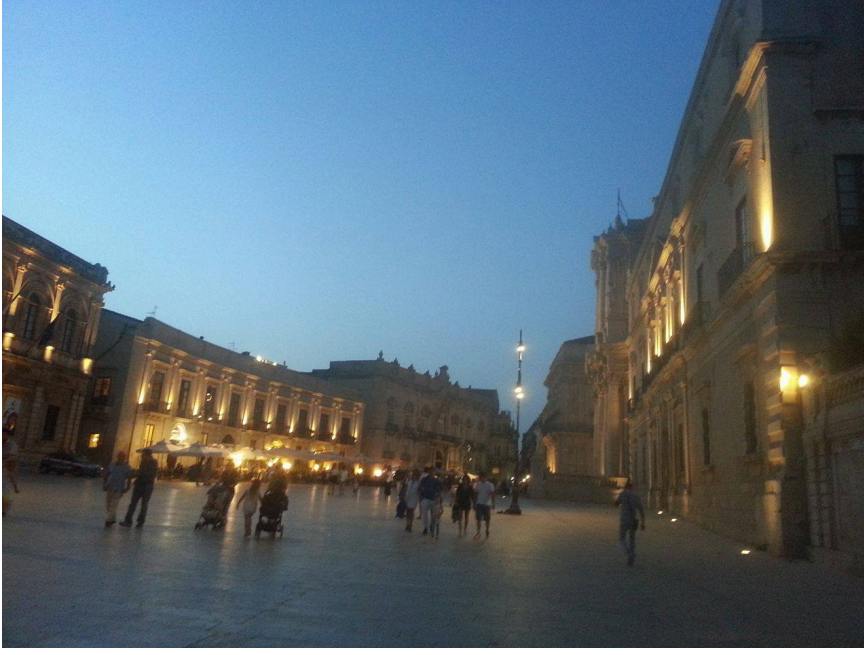
Yeni bir kültürü keşfetmek, sokaklarında kaybolmak, insanlarla tanışmak, bazen yalnızlıktan ürkmek. Hepsi öyle güzel deneyimler ve hisler ki. Eh tabii İtalya'da, hele de Sicilya'da olunca, mimari harikaları, doğal güzellikleri ve HARİKA DOMATES VE ZEYTİN YAĞLARIYLA insan kendinden geçebiliyor.

Goethe, "Sicilya'yı görmeden İtalya'yı görmüş sayılmazsınız. Sicilya her şeyin ipucudur." demiş. Ne de doğru demiş!

Sicilya aynı Türkiye gibi. Yunan, Roma, Fransız, İspanyol, İtalyan, Arap etkisi altında kalmış. Bir çok medeniyetten izler taşıyor. Bu nedenle insanlar inanılmaz hoşgörülü -bu ne yazık ki bizim son zamanlarda unuttuğumuz bir erdem...-

Buralılar kendilerine İtalyan değil Sicilyalı diyorlar ve epey farklı bir aksanları var.

Ailem ve arkadaşlarım mafya meselesi yüzünden başta biraz tedirgindi. Evet burada bir mafya gerçeği var ama bunu sokakta anlamanız imkansız. Şehirde değil mafya, daha çok dağlık yerlerdeki evlerde oturuyorlar ve belli zamanlarda esnaftan haraç topluyorlar. Öyle bir Don Carleone yok yani. Gönül isterdi bir tane bulalım ama, üzgünüz.

İki buçuk ay Katanya'da kalacağım, bir ayı bitmek üzere. Ailemi, evimi, İstanbul'u özlesem de geri dönmek istemiyorum diyebilirim. Öyle alıştım ve sevdim ki! Evet kabul çok rahat insanlar, on dakika aralıklarla geçmesi gereken bir otobüs iki saat sonra gelebiliyor, bu çoğu zaman beni çıldırtsa da, durakta diğer bekleyenlerle tanışma fırsatım oluyor. Yani amcaların "sinyoraa sinyoraa, bellissimo" dediklerini duymak bile epey keyif verici.

Burada Barok mimarinin izlerini görmek mümkün. Yaşadıkları bir depremle bütün eski şehirler yıkılmış ve yerine kısa sürede tüm şehri baştan inşa etmişler. Bu nedenle çoğu binada barok etkileri var hem de epey yoğun bir etki...

Sırf Katanya değil tabii. Palermo, Ragusa, Taormina, Messina, Acitrezza, Sirakusa...

Bir kısmını gezdim bu yerlerin. BENİ SIRAKUSA'YA GÖMÜN.

Akdeniz'in en güzel kasabası. İmkani olan herkes Sirakusa - Ortigia'yı görmeli. Zaten Dünya Mirasları Listesi'nde olan bir eski kasaba. Güzelliğini anlatacak bir kelime bilmiyorum, öyle diyeyim.

Bir yandan da ofis var tabii. Sabah 9 akşam 6 çalışıyoruz. Çalışmak hiiiç bana göre değilmiş bunu fark ettim, hahah. Bir yandan da öyle çok şey öğreniyorum ki, şu an gözüm kapalı doğrama detayları çizip modelleyebilirim. Biraz manyak da bir şey bu, kabul.

İki şantiyemiz var şu an ofiste ve 30 tane de devam eden proje. Örneğin ben bu hafta bir otel katının baştan dekore edilmesiyle uğraştım. Hem mesleki hem sosyal hayatımda şimdiden bana kattığı tecrübenin haddi hesabı yok.

Güzel buralar, sevgi dolu yerler. Her ne kadar sallama çay içseler de harika kahveleri var. Ve evet Türk kültürü ile Arap kültürünü inanılmaz karıştırıyorlar hemen her Avrupa'lı gibi. Bıkmadan açıklıyorum. Bunlar da eğlenceli.

Her geçen gün bu okulda olduğum, bu stüdyoda bu hocalardan eğitim aldığım ve böyle güleryüzlü bir idari kadroyla bürokratik işleri yürüttüğüm için de şükrediyorum.

Çünkü herşey kişinin kendisinde bitse de, başarı ortamının oluşması da çok önemli ve MEF bana bunu en iyi şekilde sağladı hep.

Katanya'dan herkese selam ve öpücükler! Zeytinyağı isteyen bana ulaşsın!

Gökçe Demiral

